

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Nomen non sit inane. Ex Veteri, & Novo. Ex Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Quem vocavit Gersan. Ex. 2. 22. Dat rationem, cur eum sic vocet: scilicet quod ipse Moyses *advena*, & peregrinus, fuerit in Madian. Nomen secundo filio dedit Moyses *Eliezer*; id est, Deus meus *adjutor*; ut doceret, liberos esse monumenta divinæ largitatis, Deique semper esse memores prolesque sancti, aut sanctæ alicujus nomine nuncupare. Cornelius hic.

Vocavitque nomen ejus Samuel. 1. Reg. 1. 20. id est, *postulatus à Deo*: ut, quoties puer hoc suum nomen audiret; recordaretur, se à Deo per miraculum matri voventi donatum: ideoque se totum, quod esset, & viveret, debere Deo, quasi peculiarem Dei filium; ac proinde totum se ei traderet. Cornelius hic.

§. V.

Nomen non sit inane.

Ex Veteri, & Novo.

Secundum nomen tuum Deus; sic & laus tua. Pl. 47. 11. S. Ambros. in Pl. 43. quid est nomen, nisi quod proprie unusquisque significatur. Et in nomine tuo &c.

Beatus es Simon Bar-Jona. Matth. 16. 17. Cur vocatur beatus, qui nondum æternam beatitudine fruitur? Non deest possessio, ubi adiunt media. Abulens. q. 61. hic: accipiendo proprie beatum, vocat eum beatum: quia pro confessione fidei debetur æterna beatitudo. Castillo Illat. 3.

Nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine. Luc. 1. 61. Non secundum nomen, quod ab hominibus imponitur, adscribuntur in libro viventium; sed secundum nomen, quod sortitur in cognatione virtutum. Sim. Gals. l. 3. hic.

Domine, vis, dicimus, ut ignis descendat de caelo, & consumat illos. Luc. 9. 54. S. Ambros. l. 7. hic: bene præsumunt, quia ad sermonem suum ignis de caelo descenderet, quoniam filii sunt tonitru. Marci 3. 17. *imposuit eis nomina Boanerges; quod est, filii tonitru.* Didac. Nils. Dol. cæl. p. 1. l. 5. c. 4.

Dicit ei Simon Petrus. Joan. 13. 9. Cum repugnat v. 6. & 8. solum dicitur *Petrus*. At modo, cum obedit, dicitur *Simon Petrus*: tunc enim hoc nomen meritis. Sylveira hic.

Paulus servus Jesu Christi, vocatus Apostolus. Rom. 1. 1. Anselmus: nondum se dicit Apostolum: quia nondum Romanis prædicaverat, nec adhuc Apostolus esse videbatur. apud Mendozam in 1. Reg. 8.

Nomen habes, quod vivas; & mortuus es. Apoc. 3. 1. Diem te vocant, & nox es; solum dicunt, & tenebræ es; patrem nominant, & tyrannus es. S. Gregor. Nyls. or. de Christ. perf. tales in omni vita nos præstemus, quales requirit Christiani nominis excellentia. Did. Nils. pol. cæl. p. 1. l. 5. c. 4.

Polyanth. Sacr. Tom. II.

Ex Patribus, & aliis.

Pascha Hebr. transitus dicitur, vel profectus: scilicet quia per hoc mysterium de peccatoribus ad meliora transitur. Bonus transitus est, transire de peccatis ad justitiam, de vitiis ad virtutes, ad infantiam de senectute. S. Maximus hom. 4. in festo Pasch.

Dignè noscamus, quid sumus; & quod sumus professione, actione potius, quam nomine demonstramus; ut nomen congruat actioni, actio respondeat nomini: nè sit nomen inane, & crimen immane; nè sit honor sublimis, & vita deformis; nè sit Deifica profectio, & illicita actio; nè sit religiosus amictus, & irreligiösus profectus; nè sit gradus excelsus, & deformis excessus; nè habeatur in Ecclesia cathedra sublimior, & conscientia sacerdotis reperitur humilior; nè locutionem simulemus columbinam, & mentem habeamus caninam; nè professionem monstremus ovinam, & ferocitatem habeamus lupinam. S. Ambros. lib. de dignit. Sacerd. c. 3.

An ideo tibi bellus videris, quia faustò vocaris nomine? quasi non & lucus ideo dicatur, quod minime luceat: & Parca, quod nequam parcant: & Eumenides furia, quod non sint benignæ: & vulgò Æthiopes vocentur argentei. S. Hieron. ep. 100.

Tales in omni vita nos præstemus, quales requirit Christiani nominis excellentia. S. Gregor. Nyls. or. de Christiana perfectione.

Certum est, quod unusquisque vel Angelorum, vel hominum, ex iis, quæ sibi injunguntur, officiis, & actibus, etiam nomina sortiantur. Origenes hom. 24. in Josue.

Fratres, Patresque, nihil est felicius, vel nostrate vitæ, vel institutò sublimius; si, quales nominamur, vivimus; nec nomenclaturæ contrariam vitam degimus. B. Theodorus Studita l. 39.

Per nomen rei sumus. Salvianus l. 3. de gubernatione. Et l. 4. magis damnabilis est malicia, quam titulus bonitatis accusat: reatus impij, est pijs nomen.

Omnino nihil prodest, nomen sanctum habere sine moribus: quia vita à professione discordans abrogat illustris tituli honorem, per indignorum actuum vilitatem. Id. l. 3. de Provid.

Nimis absurdum est, portare nomen alienum; & aliud dici, quam possit in moribus inveniri. Cassiodorus l. 8. ep. 10.

Absolon pax patris dicitur. Bonum plane nomen; sed ipse nominis hujus virtutem abnegabat. Gilbertus l. 14. in Cant.

§. VI.

Peccator est anonymus.

ANima viventis. Gen. 2. 19. Tantum vivis per gratiam imponitur nomen. Unde & Lazarus nominatur, & non dives. Nomina bonorum scripta sunt in caelo, nomina malorum in terra. Hugo Card. hic.